

Hispalen. Applicationis Missæ pro Populo

Super Remissoria, & Com- pulsoria.

Rev. Pater. **I**ustissima urget causa, eaque ab omni calumniæ suspicione immunis, ut eo in supposito hæsitandi de nostris adductis probationibus, earumque legalitate à clementia Sac. Tribunalis indulgeatur prorogatio termini, aut illius nova concessio ad perficiendam incæptam, & non absolutam ex facto Capituli remissoriam, & compulsoriam; Cum enim Sac. Tribunal examinata, & comperta relevantia materia articulata, & necessitate compulsandi, & vindicandi ab oppositis exceptionibus iura in probationem vigentis consuetudinis applicandi Missas de Tertia pro Populo recedendo à Decisis sub die 31. Ianuarii 1755. concederet Promotori Fisci litteras remissoriales, & compulsoriales in acerrima Capituli oppugnatione, die 14. Iunii 1756. evulgata luculenta Decissione a bon. mem. Canilliac, quæ adnexa distribuitur, & in illarum sequelam incæpta extiterit Iurium compulsatio, ac Testes inducti, & ob tricas, & quæstiones à Capitulo excitatas, & ob suspensum terminum in ultima prorogatione præfinitum compulsatio perfici, & Testes rogati nequierint, ut latè probavimus in nostr. Memoriali. § 3. ad 7.

Protecto Ius, & iustitia non patitur, quod Promotor Fiscus gerens in Causa figuram Actoris in suis probationibus angustatus Causa cadat, & Capitulum, cui tanquam Reo nullum infertur præjudicium ab indulgenda prorogatione, aut nova concessione, compendium ex proprio facto assequatur in evasionem pœnae, & laudabilis consuetudinis semel, & iterum in suo contemporaneo Restr. §. 33. & 35. & 39. denuò obiicit illegalitatem Librorum, nullamque promereri fidem propugnat, ac de illegalitate redarguit illorum recognitionem peractam à duobus præstantissimis Peritis, ac in §. 39. & 44., denuo obtrudit Testes inductos non fuisse formiter examinatos, & acta respicientia reductionem Missarum extracta fuisse ab Archivio Coll. Actoris sine citatione Capituli. Si enim Sac. Tribunal ad huiusmodi propulsandas exceptiones Compulsoriam, & Remissoriam concessit; ut liquet ex dicta Decis. bon. mem. Canilliac §. 3. cum seqq.; & §. final., earumque vigore, nec Testes examinari, nec Iurium compulsatio perfici potuit Summario Reassum. num. 13., & 17. ob tricas Capituli, quæ

eogerunt Iudicem Subdelegatum seme^t, bis, & tertio acta ad
Delegantem pro Consilio remittere dicto Summario num. 11.
& 12. maxima opus est confidentia, ut eodem tempore, quo
exceptiones refricantur, acerrima fiat oppositio, ne terminus
ad illas propulsandas prorogetur, & Ius actoris perimitatur ex
defectu probationum, in quibus ipse angustiatur.

3 In vanum propterea in contr. Memoriali § 2. cum seqq. decla-
matur Testium examen, & Iurium compulsatio peracta co-
ram Ordinario, Nuncio, & Sac. Auditorio, & obtraditus
Decisio diei 14. Ianuarii 1755., quia hisce somnis satisfecit
successiva Decisio bon. mem. Canilliac precedentis revocato-
ria, quæ recognovit, quod Promotor Fiscalis remissoria in-
dulta à Nuncio usus non fuit, nec necessitatem illa utendi uni-
quam habuit, ex quo à Capitulo consuetudo applicandi nun-
quam in questionem fuit adducta, immò admissa, ut etiam
liquet in nostr. Summario addit. num. 21., & 22.; quodque
vigore remissoriarum à Capitulo impetratae, & sine usu relata
cet dictus Principalis nonnullos Testes in termino reprobator-
io examinari curaverit; Capitulum tamen illos magna virium
contentione impugnavit, prevaluitque exceptio, quod suo-
rint sine citatione Capituli examinati, ut referentes verbi
dictarum Decisionis demonstravimus in nostr. Mem. §. 7.

4 Protrsus vero illiberaliter instantia prorogationis termini ad per-
ficiendam remissoriam, minatur de evidenti calunnia sub-
obtutu, quod Testes producendi, & illius vigore examina-
di ad probandam consuetudinem habere deberent atatem su-
pra centum annos, ut contendit contr. Memoriali § 8., & 9.
Cum enim huiusmodi criminatio fuerit despecta à Sac. Tribu-
nali in die concessionis remissoriarum, quia curæ, & oneri Pro-
motoris Fiscalis relinquunt debet Testes seligere ad probandam
consuetudinem idoneos, ut in d. Decis. bon. m. Canilliac §. 7.
eo certius despicienda venit hodie, quo petitur prorogari
terminum ad effectum perficiendi incæptam Remissoriam, ut
probavimus in nostr. Memoriali §. 9., & 10.

5 Minime subsistente animadversione, quod licet Principalis,
dùm illis agebatur in partibus, complures ipso producerit Testes,
eosque examinari curaverit, & ab illorum testificatis nulla emer-
sit probatio consuetudinis, ut obiicitur in contr. Memoriali
§. 9., & 10., quia recurrat responsio, quod sicuti per Capitu-
lum consuetudo applicandi in partibus nunquam in questione
fuit adducta, immò ea presupposita fuit solu nmodo ad-
missus in Beneficiatos servidores refundere onus applicationis
quoniam teneretur illis stipendum ullum persolvere, ita D. Prin-
cipalis nullam umquam habuit necessitatem inducendi, &
examinandi Testes pro effectu probandi eam consuetudinem,
quæ minime inficiabatur, ut recognovit nostra Decisio bon. m.
Canilliac § 7.

6 Nec bene supponitur in contrario Memoriali §. 11. Consuetu-
di-

dinem, quā per Testes probare contendimus, exclusam remanere ex Iuribus exhibitis, in quibus onus celebrandi, non verò applicandi iniunctum legitur. Quippe quia vigore Remissoriarū cū rogandi essent Testes super usū, & communī loquendi more, quod verba celebrandi pro Populo idem significant, ac applicare pro Populo, & propter suspensionem termini concessū cum ultima prorogatione, & Actuarii infirmates non vi è stato tempo per esaminare Testimonij sebbene per parte di detto Fiscale siasi chiesto, che da Sua Signoria si assegnati il giorno, ora, e situ à questo effetto necessario, ut Index Subdelegatus testatus fuit in formalī Decreto, nostrō Summariō reaffumen. num. 12.; omnis æqui bonique ratio postulat, quod Testium examen, quod tunc non valuit inchoari, & successivè incepsum vigore prorogationis induxit à R. P. D. Herreros perfici nequivit propter frivolas Capituli appellations, dicito Summariō num. 17. & seq., perficiatur cum nova indulgenda prorogatione, ne Actor sine culpa Causa cedat.

7 Par fragilitate contrar. Memoriale §. 13. remorare renititur indulgēdam termini prorogationem, seu novam concessiōnem ad perficiendam Compulsoriā, sub obtutu quod non semel, sed plurimes expleta fuit compulsatio. Falsum enī est, quod nostra Iura ante concessionem Compulsoriarū plures fuerint compulsata; Veritas amque est, quod cum eadem Jura sine citatione Capituli fuissent extracta, ac ab eodem Capitulo opposita, & à Sacro Tribunali admissa extitisset illegalitatis exceptio, hinc in finem iterum extrahendī Scripturas legitimo medio, ac propulsandi exceptionem illegalitatis oppositam, & admissam adversus priorem extraktionem Compulsoria fuit Promotori Fiscale concessa, prout ex hac eadem ratione tutius eidem impartialiter pariter fuit Remissoria, ut obiectioni repetita Compulsationis reposuit per eadem verba nostra Deciso coram bo. mem. Canilliac. Si ergo Compulsoria fuit concessa ad finem iterum extrahendī Scripturas legitimo medio, & propulsandi propositas illegalitatis exceptiones, innegabile est, quod restricante Capitulo eisdem illegalitatis exceptiones perfici debeat incepta Compulsatio cum præfinitione congrui termini, qui è necessario, e conveniente all'una, e all'altra Parte per rapporto à quello, che hanno chiesto, e dedotto, ut ipse Index Subdelegatus in suis Litteris testatus fuit, Summ. reaffum. nu. 12. liti. D.

8 Nec sine veritatis læsione proponi potest, quod Principalis non curavit statim compertis vitiis, quibus Codices Visitacionis laborabant, instare coram Iudice Subdelegato, ut haberetur diligens inquisitio, ex qua dignosceretur unde vitiis provenirent, & an Librorum legalitati officerent, ut missat contr. Memor. §. 14.; Quoties ex testimonio ipsius Iudicis Sub-

Subdelegati habemus , quod R. Principalis auditis su ppositis Librorum vitiis illicò intorno à che già si è protestato à suo tempo esporre esso Fiscale quello , che conveniva per rapporto alle Persone , che devono effettuare la detta ricognizione , quæ expleri nequivit per trovarsi sospeso il termine , che manca dell' ultima proroga , à motivo che trovasi gravemente infermo il Notaro , Summario reassum. n. 12. lttt. C. & D.

9 Inciviliter vero adiungitur in contr. Memor. §. 16. & 17. quod ex nostris Iuribus , veluti loquentibus de celebratione , exclusa remaneat applicatio ; quodque prorogatio termini fuerit denegata in precedenti instantia . Cum enim omnia nostra Iura supponant obligationem Beneficiatorum celebrandi Missam de Tertia pro Populo , supponunt etiam illius applicationem , ut latè demonstravimus in contemporaneo Restrictu , tunc principali , tunc Responsionis . Denegata vero prorogatio in precedenti Instantia operativa haud est , ut etiam denegetur in praesenti , semel , ac extitit à denegatione reclamatum ; & Causa reclamationis à Signatura commissa fuit huic Sacro Auditorio cum clausula suspensiva , & quoad Compulsoriā , & Remissoriā usatur iure suo in Roto , eoque hodie utitur iterum supplicando pro concessione novi termini , aut prorogatione primi , cùm appellatio fuerit à Iure introductory , ut succurratur iniuste gravatis , & lassis .

Quarè &c.

Franciscus Mazzei Adv. Joseph Vulpius.

R. P. D.

M A N N E L L I

Hispalen. Applicationis Missæ pro Populo super Compulsoria , & Remissoria .

P R O

Rev.D. Promotore Fiscale , seu Collectoria Generali Archiepiscopatus Hispalen.

C O N T R A

Rmum Capitulum Ecclesiarum Collegiatarum Villæ de Olivares .

Gg
Restrictus Responsionis Fatti , & Juris
Vident. 5. , 6. , & 7.

Typis Bernabò 1764.